CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

slovacia și îmi exprim deplina încredere în capacitatea lor de a asigura mersul înainte al Cehoslovaciei pe calea socialismului și comunismului! (Aplauze prelungite, puternice).

Totodată, considerăm că nu este încă prea tirziu de a se da dovadă de rațiune și de spirit de răspundere pentru cauza prieteniei între țările socialiste, încetindu-se acțiunile militare împotriva Cehoslovaciei, creindu-se condiții ca organele constituționale ale statului și organele de partid alese statutar să-și poată desfășura nestingherite activitatea. In acest scop este necesar ca toate problemele care privesc relațiile cu Cehoslovacia să fie rezolvate prin discuții și tratative cu conducerea de partid și de stat legală a țării. Aceasta este singura cale justă de ieșire din situația gravă ce s-a creat, singura cale corespunzătoare rațiunii politice și intereselor socialismului.

Partidul și guvernul țării noastre sînt hotărîte să militeze activ pentru a se ajunge la reglementarea crizei create în Cehoslovacia, pe baza respectării independenței și suveranității naționale a acestei țări, a egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne. Numai astfel se poate asigura normalizarea situației create, a relațiilor dintre țările socialiste. (Aplauze).

Poziția Comitetului Central al partidului nostru este împărtășită de întregul popor român, care și-a manifestat cu însuflețire, într-un fierbinte spirit patriotic, adeziunea deplină față de hotărîrile plenarei, încrederea și atașamentul față de partid, unitatea sa de nezdruncinat în jurul partidului și guvernului. (Aplauze puternice, însuflețite).

In cadrul însuflețitei manifestări a populației Capitalei, care a avut loc ieri în fața sediului Comitetului Central al partidului, în adunări ale activului de partid din județe, în telegramele trimise de colectivele de oameni ai muncii conducerii partidului și statului, în declarațiile făcute presei de nenumărați cetățeni, poporul nostru și-a exprimat, într-o unanimitate deplină, încrederea și sprijinul nețărmurit față de Comitetul Central al Partidului Comunist Român și guvernul țării, hotărirea de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului și statului (Aplauze puternice).

Avînd în vedere implicațiile multiple ale intervenției armate în Republica Socialistă Cehoslovacă și corespunzător hotărîrilor plenarei de ieri a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, considerăm necesar ca Marea Adunare Națională să ia în dezbatere și să adopte o declarație care să expună principiile după care ne călăuzim în activitatea internațională a statului nostru, normele fundamentale pe care înțelegem să clădim și să dezvoltăm relațiile României cu celelalte țări socialiste, cu toate țările lumii, modul în care vedem soluționarea crizei provocate de evenimentele din Cehoslovacia, măsurile necesare pentru asigurarea în continuare a muncii pașnice a poporului român, pentru apărarea cuceririlor sale revoluționare, a libertății, independenței și suveranității naționale, sacre, a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România! (Aplauze puternice, prelungite).

In continuare tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat citire proiectului de Declarație, după care a spus:

Îmi exprim convingerea că, dînd glas voinței unanime a poporului pe care îl reprezentați, veți adopta în unanimitate această Declarație, veți milita cu toată energia și hotărirea pentru traducerea în viață a acestor principii — care constituie trăsătura caracteristică a politicii externe a partidului și statului nostru socialist, pe deplin corespunzătoare intereselor vitale ale națiunii noastre socialiste, cauzei păcii în întreaga lume.

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARE A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

(Urmare din pag. 1)

baru, președintele Cooperativei agricole de producție din comuna Lenauheim, județul Timiș, Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii generale a sindicatelor din România, György Kovacs, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Emil Oniga, directorul general al Uzinei de tractoare din Brașov, Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului, Wilhelm Lutsch, vicepreședinte al Consiliului popular județean Brașov, general-locotenent Vasile Alexe, Constantin Mateescu, prim-vicepreședinte al Uniunii centrale a cooperativelor de consum, Suzana Gâdea, membră a Consiliului de Stat, președinta Consiliului Național al Femeilor, Justin Moisescu, mitropolitul Moldovei și Sucevei, Zaharia Stancu, președintele Uniunii scriitorilor, Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat, rectorul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj, și Virgil Cazacu, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R.

După încheierea dezbaterilor, într-o atmosferă de mare entuziasm, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, cu privire la principiile de bază ale politicii externe a României și a împuternicit Biroul său și guvernul țării noastre să transmită această Declarație ca document oficial parlamentelor și guvernelor din toate țările lumii, precum și Organizației Națiunilor Unite.

Izbucnesc puternice urale și ovații, prin care reprezentanții poporului, în cel mai înalt for al țării, își exprimă adeziunea fermă și deplină față de politica marxist-leninistă, clarvăzătoare a partidului și guvernului, întru totul corespunzătoare intereselor fundamentale ale națiunii noastre socialiste, internaționalismului socialist, cauzei păcii și securității în lume.

Cuvîntul de închidere a sesiunii a fost rostit de tovarășul Ștefan Voitec.

★

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale au fost urmărite de milioane de cetățeni ai țării prin intermediul posturilor noastre de radio și televiziune.

(Agerpres)

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALĂ

(Urmare din pag. 1)

recția armată de la 23 August 1944, generali activiști în rezervă, foști conducători de mari unități pe frontul antihitlerist, ofițeri superiori, academicieni și alți oameni de știință și cultură, activiști de partid și de stat, muncitori fruntași din întreprinderile bucureștene, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Au fost prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic. De asemenea, au luat parte oaspeți de peste hotare invitați la manifestările prilejuite de sărbătorirea Zilei de 23 August.

A fost intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei.

In aplauzele asistenței a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri.

In repetate rînduri, cuvîntarea a fost subliniată prin vii și puternice aplauze.

La încheierea cuvîntării, întreaga asistență, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru patria noastră iubită — Republica Socialistă România.

(Agerpres)

SECVENȚE DE AUGUST

Cronos străbate cu același pas timpul, împărțindu-l în secunde, minute, ore, zile... Și, totuși, în secolul nostru — pe care l-am numit „secolul vitezei" nu numai pentru victoria în disputa cu sunetul — timpul devine tot mai prețios, iar oamenii tot mai zgîrciți cu el. Au rămas o infimă minoritate cei ce-și permit să-l risipească... In goana pentru folosirea cît mai eficientă a fiecărei clipe, simțim totuși nevoia să fim darnici în „cheltuiala" făcută pentru destindere, reconfortare. Poate, tot din dorința de a căpăta elanul unei noi catapultări în întrecerea cu timpul. Așa se face că exercițiul fizic, sportul, cu noianul său de forme de manifestare, găsesc din ce în ce mai multă solicitudine la oamenii de toate vîrstele.

★

Fiind la Sibiu am avut ocazia să constat din nou interesul de care se bucură sportul în rîndul localnicilor. Deși ne aflam în plină vacanță, în școli efervescența sportivă era aproape de apogeu. Pe terenurile de handbal, pe cele de volei și fotbal, de dimineața pînă seara, zeci și zeci de echipe, sute de școlari se întreceau în meciuri oficiale sau în competiții organizate ad-hoc. Discuțiile pe care le-am avut acolo mi-au întregit imaginea privind viitorul tot mai bogat al sportului. Tov. AUREL CRISTEA — prim secretar al Comitetului municipal Sibiu al P.C.R. ne spunea: *„Apreciem sportul ca o contribuție de seamă la dezvoltarea fizică armonioasă a tinerei generații, ca o posibilitate eficientă de destindere și reconfortare a tuturor cetățenilor, ca un mijloc de educație. De aceea nu precupețim nici un efort pentru a-i favoriza răspîndirea. Bazei materiale de care dispune sportul în orașul Sibiu i se vor adăuga noi terenuri, activități, noi componente care s-o facă mai utilă, mai atrăgătoare. Vom ține seama întotdeauna de dorințele și preferințele iubitorilor sportului, de necesitățile tot mai mari ale procesului de călire a tineretului prin educație fizică. Consiliul municipal pentru educație fizică și sport Sibiu, celelalte organe și organizații, instituții care pot sprijini dezvoltarea sportului vor făuri o bază tot mai trainică acestei activități".*

Edificator pentru ceea ce sportul înseamnă și va însemna pe meleagurile din depresiunea Cibinului.

★

Sportul nu cunoaște limite de vîrstă. Lucrul acesta a mai fost spus de zeci de ori. Un fapt vine să-l confirme încă o dată. *Gh. Boroneață*, arădeanul care mai are cîțiva... pași pînă la vîrsta de 80 de ani, a sosit la București pe bicicletă. A parcurs sute de kilometri pedalînd — așa cum o făcea în tinerețe — pentru a fi în Capitală la sărbătorirea zilei de 23 August. La încheierea primei părți a temerarei sale expediții, Gh. Boroneață ne-a făcut o vizită la redacție. *„Sportul, pe care nu l-am dat niciodată uitării*, ne-a spus veteranul ciclismului nostru, *mă ajută și astăzi să învinge bătrînețea. Dacă le-aș vorbi tinerilor despre aceasta, poate m-ar crede, poate ar zîmbi ca la o poveste pentru copii. Le-o dovedesc rulînd la vîrsta mea peste 1 000 km. Așa sper să-i conving".*

★

La Piatra Arsă, în decor alpin, pe o vreme rece ca de toamnă, boxerii transpiră... Canonada pumnilor azvîrliți în manechine, exercițiile de gimnastică, alergările, meciurile se succed la intervale stabilite de maestrul Ion Popa. Nu se pierde nici o clipă. Confruntarea olimpică de la Ciudad de Mexico, ce se profilează tot mai clar la orizont, întețește involuntar ritmul. Aurul, argintul și bronzul medaliilor aztece trebuie plătit acum prin eforturi nedrămuite, prin dăruire totală. *Nicolae Giju*, campionul continentului, încununat în „cetatea eternă", pare gînditor.

„Nu, nu sînt supărat. Caut însă și eu — alături de maestrul Popa — mijloacele pentru a elimina cîteva greșeli de tehnică. La Ciudad de Mexico examenul este complex. O lecție neștiută ca lumea, un capitol învățat de mintuială îți pot bara drumul spre finală. Doresc din toată inima să urc pe podiumul învingătorilor, să aduc boxului din țara noastră o medalie olimpică din Mexic".

De fapt, în linii generale, declarația lui Nicolae Giju oglindește dorința tuturor celor ce se pregătesc să ne reprezinte la ediția a XIX-a a Jocurilor Olimpice, sîrguința cu care fiecare dintre ei muncește pentru a contribui — cu prilejul marii confruntări din octombrie — la ridicarea prestigiului sportiv internațional al țării noastre.

★

Cîteva secvențe din aceste zile de august. Ele nu pot, desigur, să dea o imagine completă a drumului pe care sportul îl parcurge spre inimile unui număr tot mai mare de cetățeni, ci doar s-o sugereze.

Hristache NAUM

ANUL XXIV

România sărbătorește astăzi 24 de ani de renaștere națională, de cutezanță spre lumină, spre socialism și comunism.

Intr-o istorie lungă și zbuciumată, dar glorioasă, străbătută de poporul nostru cu demnitate, 23 AUGUST 1944 se înscrie ca un act de o uriașă responsabilitate patriotică, pe care și l-a asumat, cu un curaj caracteristic, PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, păstrător credincios al tradiției de luptă pentru libertate a înaintașilor.

Tabloul tonic al României noi, pe care milioane de oameni vrednici au pus, într-o strădanie colectivă, cîte o tentă de culoare, crește, se îmbogățește și se înfrumusețează cu fiecare zi, sugerînd simbolul unei coloane infinite.

Despre potențialul industrial, economic și intelectual al României anului XXIV au scris mult și elogios toți cei care ne-au cunoscut și care, tocmai de aceea, ne stimează.

Oricine a încercat să schițeze o monografie românească a acestei epoci de aur, n-a omis amănuntul că pe lîngă uzine prospere și ogoare mănoase, alături de laboratoare, case de cultură sau biblioteci, românii au ridicat stadioane, transformînd exercițiul fizic într-o necesitate cotidiană.

Cu 24 de ani în urmă, sportul pîlpîia doar în cîteva inimi generoase și entuziaste; astăzi, el are în România o LEGE, votată de Marele Sfat al țării, și milioane de adepți.

Astăzi, națiuni din primul eșalon al forțelor sportive ale lumii socotesc cu meticulozitate șansele reprezentanților României la Jocurile Olimpice sau la campionatele mondiale; cu 24 de ani în urmă, participarea tricolorilor la asemenea întreceri era, practic, simbolică...

Cu 24 de ani în urmă, sportul se afla dincolo de periferia preocupărilor; astăzi, organisme importante, de stat și obștești îl tratează ca pe o problemă plenară...

Astăzi, media de vîrstă a românilor este cu aproape un sfert mai mare decît era cu 24 de ani în urmă; la aceasta au contribuit nu numai bunăstarea, știința, confortul, ci și stadionul...

De bună seamă, șirul exemplelor ar putea fi amplificat la nesfîrșit. Dar poate mai bine decît cifrele, oricît de impresionante ar fi ele, vorbesc despre uriașele transformări petrecute în țara noastră, unitatea dintre popor și conducătorii săi, comuniunea de idei și simțăminte care-i animă pe toți cetățenii patriei, strînși într-un zid de netrecut în jurul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și al guvernului statului, în actualele împrejurări politice create în țara prietenă, Republica Socialistă Cehoslovacă, greu încercată ca urmare a pătrunderii pe teritoriul său, a unor trupe străine.

Anul XXIV se împlinește, deci, la confluența unor remarcabile și multiple realizări, cu afirmarea prestigioasă a personalității politice de tip socialist a vrednicului nostru popor, condus de Partidul său Comunist.

I. MITROFAN

ORIZONT SPORTIV ROMÂNESC — 1968

Interviu cu dr. EMIL GHIBU, vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport

A trecut mai bine de un an de cînd, la Conferința pe țară din iulie 1967, mișcarea noastră sportivă a căpătat un nou cadru organizatoric, corespunzător sarcinilor stabilite de partid activității de educație fizică. In această perioadă a fost adoptat, în decembrie 1967, un document de o deosebită importanță, „Legea sportului" votată de Marea Adunare Națională. Hotăriri însemnate s-au luat, de asemenea, în cadrul unor plenare sau ședințe de lucru ale Consiliului Central al U.G.S.R., ale Comitetului Central al U.T.C., ale Ministerului Învățămîntului, Ministerului Sănătății, Consiliului Național al Organizației Pionierilor, organisme care în structura actuală a sportului românesc dețin atribuții și obligații sporite în acest domeniu.

In dorința de a face cunoscute cititorilor noștri coordonatele pe care se desfășoară, în momentul de față, activitatea sportivă, ne-am adresat prof. EMIL GHIBU, doctor în științele pedagogice, vicepreședinte al CNEFS, cu rugămintea de a ne prezenta tabloul preocupărilor actuale ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, ale organelor și organizațiilor sale.

— Doresc, de la început, să fac o precizare: de obicei, cînd se evaluează realizările activității sportive, eficiența muncii organelor respective dintr-o anumită perioadă de timp, se începe prin menționarea valorii recordurilor, a numărului de medalii și titluri cucerite în competițiile internaționale. Consider că o asemenea optică nu este de natură să reflecte și, în același timp, să servească această activitate cu profunde semnificații sociale, întrucît un asemenea mod de a privi lucrurile este limitat, referindu-se la un singur sector care, cu toată importanța lui, nu reprezintă decît o parte a unui întreg.

Pe noi, spre exemplu, ne bucură, cel puțin în egală măsură cu valoarea recordurilor, creșterea eficienței practicării exercițiilor fizice și sportului exprimată prin indici sporiți de rezistență, forță, îndemînare și viteză — atribute importante ale sănătății, capacității fizice și implicit psihice — indici constatați la mase tot mai largi de tineri din patria noastră.

Din acest considerent, aș aprecia că în ultima perioadă, realizările cele mai de preț în activitatea noastră constau în măsurile luate pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid cu privire la îmbunătățirea activității sportive, măsuri care creează o temelie solidă dezvoltării actuale și de viitor a educației fizice și sportului românesc. Folosindu-se experiența anilor trecuți, învățîndu-se din succesele pe care le-am avut, dar — mai cu seamă — din lipsurile manifestate, mișcarea sportivă a căpătat un diapazon mai larg, la rezolvarea treburilor ei fiind atrase forțe sporite. Participarea directă, cu eforturi susținute — materiale și morale — a organelor de stat și obștești cu atribuții legiferate în acest domeniu, a avut drept urmare o cuprindere mai completă și la un nivel de calitate superior a sarcinilor fundamentale ale activității de educație fizică și sport, adică:

— cuprinderea maselor largi de oameni ai muncii în activitățile sportiv-recreative,

— îmbunătățirea educației fizice și a sportului în școală și universitate,

— cultivarea perseverentă a talentelor și, legat direct de aceasta,

— ridicarea necontenită a nivelului performanțelor sportive.

Perioada, deși scurtă, care a trecut de la adoptarea „Legii sportului" ne-a oferit multiple exemple de colaborare cu U.G.S.R., U.T.C., Ministerul Învățămîntului, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, sprijinul concret acordat de Ministerul Sănătății, Ministerul Forțelor Armate, Ministerul Afacerilor Interne ca și de alte instituții de stat.

Fără îndoială, ne aflăm încă departe de ora bilanțului. Se cere, în continuare, perseverență în urmărirea obiectivelor etapei actuale a mișcării sportive, găsirea celor mai eficiente căi pentru o muncă susținută, de perspectivă.

— Referindu-ne la perspectivă, ce a întreprins și ce intenționează să întreprindă CNEFS în acest domeniu? Socotiți că s-a schimbat și s-a îmbunătățit optica în ceea ce privește generația de... poimîine a sportului nostru?

— Indiscutabil că da! Noi avem un foarte bun renume în privința copiilor și juniorilor de mare talent, dar — în schimb — unul cu totul de neinvidiat în privința procentului celor care se realizau apoi ca performeri seniori, maturi. Au condus la aceasta din urmă deficiențe de organizare și erori de metodică, dar nu are rost acum să analizăm care dintre ele a deținut planul întîi. Poate că a fost de vină și o anume mentalitate asupra junioratului ca atare, socotit — greșit — un scop în sine și nu, cum normal ar fi fost, o treaptă în ascensiunea naturală a sportivului.

Astăzi, principiile muncii cu copiii, juniorii și selecționatele de tineret au fost revizuite și îmbunătățite pe toate planurile. Se sprijină integral ideea ca școlii să i se asigure cît mai repede condițiile necesare pentru a-și putea juca rolul logic (și legic) de pepinieră a performanței.

Primim în acest sens un sprijin consistent și multilateral. Aș putea aminti faptul că, nu de mult, Consiliul Național al Organizației Pionierilor a consacrat o întreagă plenară problemelor dezvoltării sportului în rîndul școlarilor. In strînsă colaborare cu CNEFS și Ministerul Învățămîntului au fost elaborate măsuri concrete, deosebit de promițătoare, izvorîte din dezbateri largi și anchete realizate pe tema îmbunătățirii necontenite a activității celor mai mici sportivi. Pentru a avea cît mai mulți sportivi buni mari!

Preocupările din ultimii ani pentru depistarea și pregătirea tinerelor talente au fost concretizate prin cîteva performanțe bune obținute anul acesta în concursuri și competiții supranumite ale „speranțelor olimpice". Astfel, tinerii jucători de volei, învingători într-un important concurs internațional din Cehoslovacia, ne dau speranța că această ramură sportivă își va recîștiga vechea glorie. Patru luptători români au fost medaliați la un concurs similar desfășurat la Leipzig. După mulți ani, ping-pongista Carmen Crișan aduce sportului nostru o victorie prestigioasă în această ramură, cîștigînd Criteriul european al juniorilor. Mai multe gimnaste între 12—16 ani se anunță a fi demne urmașe ale faimoaselor lor predecesoare. In sfîrșit, avalanșa tinerelor talente din bazinele de înot ne dă o justificată infuzie de optimism. La 12 ani, Anca Groza realizează, în probele de delfin, performanțe de ecou european.

Principal este, după părerea mea, ca, învățînd din greșeli mai vechi, talentele să se realizeze integral, să nu mai asistăm la pierderi regretabile petrecute în sporturi ca fotbal, atletism, baschet ș.a. Oricum, abordarea tot mai științifică a problemei pregătirii copiilor și juniorilor ne conferă certitudinea reușitei în acest domeniu vital al mișcării sportive.

— Părăsind capitolul micilor sportivi, dar rămînînd în acela al științei, v-am fi recunoscători dacă ne-ați împărtăși cîteva păreri și observații privind cele mai recente cercetări românești în acest sens. In speță, ne ar interesa dacă socotiți că, în general, performanța (ca entitate) o ia înaintea cercetării sau cercetarea precede performanța?

— In acest sens nu se poate da un răspuns definitoriu. Practica ne-a arătat că în unele cazuri performanța s-a aflat înaintea științei, care a venit ulterior, a explicat performanța și a generalizat experiența pe baza căreia ea a putut fi chiar întrecută. Sînt alte cazuri cînd cercetarea științifică a determinat performanța și, în sfîrșit, a treia alternativă, cînd aceste două aspecte ale sportului au mers mînă în mînă. Cum ar fi ideal să se petreacă.

Cercetarea românească în domeniul sportului a abordat în vremea din urmă cu precădere teme de actualitate. S-au făcut prețioase investigații pentru perfecționarea procesului activităților sportive școlare. Cadre pedagogice cu o amplă experiență au dezbătut într-o consfătuire, la Ploiești, lecția de educație fizică. Dinamica efortului în sportul de performanță, înainte și după concurs, a făcut obiectul unui simpozion brașovean. Concluzii foarte interesante, privind forma sportivă, au reieșit dintr-o sesiune de comunicări ținută la București. La Băile Herculane au fost prezentate valoroase referate pe tema atît de actuală a folosirii raționale și judicioase a timpului liber. La toate acestea am putea adăuga eforturile depuse de Editura CNEFS care nu ignorează în planul său de colț (din păcate destul de redus) lucrările de cercetare științifică. Se dă o importanță sporită cultivării tradițiilor românești în cercetarea științifică.

Dar, desigur, în acest domeniu, nu numai foarte însemnat, dar și deosebit de dificil, mai avem numeroase căi nestrăbătute și multe domenii care așteaptă să fie dezțelenite.

— Pentru că ne aflăm în apropierea marelui eveniment al Olimpiadei, nu vă putem, bineînțeles, scuti de o întrebare: Cum vedeți participarea sportivilor români la J.O., prin prisma performanțelor obținute în cursul acestui an?

— Nimeni nu s-ar încumeta, și nici nu este posibil, să dea un pronostic olimpic. Sportivii noștri s-au pregătit pentru Olimpiada mexicană pe baza unui plan alcătuit minuțios, străbătînd mai multe etape succesive de verificare. Dacă ar fi să mă refer la succesele acestui an sportiv, cel mai recent a fost repurtat într-o disciplină care, deocamdată, nu este olimpică: canotajul academic feminin. Dar care parafează cum nu se poate mai bine adevărul că o activitate condusă riguros și cu pasiune dă totdeauna roade remarcabile. Firește, în evaluarea perspectivelor olimpice ne gîndim în primul rînd la comportarea reprezentanților noștri de la caiac-canoe, care au dominat o întreagă suită de competiții preolimpice, la trăgători, boxeri, luptători (în ciuda eșecului de la „mondiale", sau poate chiar de aceea!), cîteva atlete și atleți, în frunte situîndu-se — bineînțeles — neobositele Lia Manoliu și Viorica Viscopoleanu.

Condițiile de pregătire ale sportivilor români pentru J.O. au fost bune, asistența tehnică riguroasă, astfel că nu ne rămîne decît să... așteptăm Olimpiada.

I-am mulțumit tovarășului Emil Ghibu pentru solicitudinea arătată răspunzînd întrebărilor noastre.

Valeriu CHIOSE